

[Erlendsson]

Den fattigdom og mangel på ressourcer, regeringen med sin evneløshed har påført fiskerierhvervet, skal nu følges op af hårde restriktioner rettet mod hele erhvervet, hvorved hver enkelt fiskerfamilies eksistens og økonomiske overlevelsessevne kommer i fuldstændigt afhængighedsforhold til den fiskeriministerielle nådigherres luner. Det er, hvad der ligger i realiteten i lovforslag nr. L 164, forslaget til lov om regulering af fiskeriet.

Regeringen afviste ved åbningsdebatten den 5. oktober 1978 min opfordring på fremskridtspartiets vegne til at anlægge sag mod England ved EF-Domstolen, men meddelte, at den i stedet samme dag havde opfordret Kommissionen til at mene, at en sådan sag burde anlægges. Det kunne gøres efter artikel 169 i stedet for efter artikel 170, som jeg opfordrede til at anvende. Nu har Kommissionen endelig taget denne beslutning, og hvis jeg troede på regeringens gode vilje, ville jeg lykønske til den meddelelse, udenrigsministeriet modtog i sidste uge om, at Kommissionen skal have indleveret en stævning til Domstolen senest i mandags. Forsinkelsen i forhold til fremskridtspartiets forslag drejer sig om 2 måneder, idet sagen allerede 3 måneder efter den 5. oktober senest ville have været indbragt for Domstolen, hvis opfordringen til at anvende artikel 170 i stedet for artikel 169, der drejer sig om Kommissionens beføjelser, var blevet fulgt.

Nu kan man så spekulere på, hvor længe det vil vare, inden sagen kommer for Domstolen. Efter en nøgtern beregning vil der gå ca. 6½ måned. Det vil sige, at vi kommer hen i september og efter al sandsynlighed har passeret de britiske parlamentsvalg, inden dommen falder – parlamentsvalg, der kan blive katastrofale for det britiske broderparti, Labour Party.

Men det, der er sket, er da altid bedre end den passivitet, regeringen har udvist – hvis man ellers, som jeg sagde før, kan tro på dens gode vilje. Denne tro bliver imidlertid noget svækket, når man ser, at Ritzaus Bureau fra Århus kunne meddele i begyndelsen af denne måned, at fiskeriminister Svend Jakobsen var parat til at acceptere et forbudt område for industrifiskeri nordøst for Skotland i mindre omfang end gennemført af Storbritannien for øjeblikket. Det blev meddelt i danske blade, bl.a. i Frederikshavns Avis, den 8. februar i år. Hvad skal nu det

betyde? Man anlægger først sag mod England, eller rettere man anmoder Kommissionen om, at der må blive anlagt en sag mod den krænkende part, og inden sagen endnu er kommet for Domstolen, erklærer fiskeriministerien, at man vil gå på kompromis. Man vil, som fiskeriministerien skal have sagt, affinde sig med en sperlingkasse, der ikke går helt ud til 2° østlig længde, men i stedet går til 0°. Det er en svækkelse af det danske standpunkt, inden Domstolen endnu får lejlighed til at tage sig af sagen, og det er særdeles betænkeligt, at regeringen giver køb på en klar principiel ret på et sådant tidspunkt. Hvad vil nemlig resultatet blive? Ja, næste gang England foretager sig noget, der er i strid med EFs principper, så vil man med god ret kunne hævde fra engelsk side, at det tog Danmark jo ikke så tungt sidste gang, og et »fornuftigt« kompromis med den danske regering – hvor regeringen giver efter og opgiver, hvad der er Danmarks soleklare ret, til skade for danske fiskeriinteresser – må man vel kunne nå frem til. Næste gang den danske regering vil have lejlighed til at protestere, vil dens stilling derfor, takket være fiskeriministerens erklæring, være afgørende svækket.

Lovforslag nr. L 164 om regulering af fiskeriet går fremskridtspartiet imod. Det er regeringens opgave at vise styrke udadtil og sikre danske fiskeres fangstretteligheder. Når det sker, vil lovens urimelige bestemmelser være overflødige. Vedtages derimod loven om regulering af fiskeriet, er det et tydeligt signal til England om, at regeringen har givet op og allerede nu forbereder den restriktionslovgivning, der efter engelsk ønske skal kvæle det danske fiskerierhverv.

I samme retning går lovforslag nr. L 163 om fiskerifartøjers ophør med deltagelse i dansk erhvervsfiskeri, en tilskudslov med 50 mill. kr., der skal muliggøre afhændelse af danske fiskerskibe til udlandet til billig pris eller ophugning af de danske fiskeres vigtigste arbejdsredskab, deres skibe. Det er ikke en dansk regerings opgave at sænke den danske fiskerflåde, men at opretholde den, og det sker ved at sikre fiskerflådens erhvervs-muligheder i EF-sammenhænge. Derfor går vi også imod dette lovforslag.

Endelig er det ikke statens opgave at give finansieringstilskud til erhvervene, men at sørge for et alment økonomisk sundt klima i